

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ "ΑΣΤΕΡΩΝ", ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΚΑΙ'Υ' ΦΡΑΝΣΙΣ

(Μιά τελευταία συνέντευξη του 'Αμερικού δημοσιογράφου Ρενε Βερνάλ με τόν διάσημο «άστερα» για τη συζυγική ευτυχία.)

ΙΝΕ πολύ δύσκολο για έναν «άστερα» να είναι συγχρόνως μεγάλη ηθοποιός του κινηματογράφου και υποδειγματική σύζυγος. "Ένας όμως από τους λίγους «άστερες» που εξαιρούνται του κανόνος τών διαζυγίων είναι και η Καί'υ Φρανσίς, η οποία πιστεύει ότι δεν μπορεί ένας «άστερας» να προτάξει την καλλιτεχνική του «καρριέρα» στο γαμο δίχως να διατρέξει τόν κίνδυνο να καταστρέψει τα πάντα...

—Εύκολο ή δύσκολο... υποστηρίζει η Καί'υ Φρανσίς, πρέπει ν' αφήνει κανείς στο κατάφλοι του «στούντιο» όλα τα οικογενειακά θάσσανα και αντίθετως στο κατάφλοι του σπιτιού, όλες τις σκοτούρες της δουλειάς. "Έχω δυο μεγάλες φιλοδοξίες στη ζωή μου: Να είμαι καλή σύζυγος και μεγάλη ηθοποιός. Δεν ξέρω σε ποιά απ' τα δυο υπερτέρω. "Εκείνο που ξέρω είναι ότι έχω μία ζωηρή έπιθυμία να είμαι πρώτ' απ' όλα και πάνω απ' όλα μία γυναίκα κι' «άστερα» μία διάσημος καλλιτέχνης. "Έχω κάνει κιόλας την έκλογή μου και δεν αλλάζω ιδέα! Δεν μπορώ πια ν' άπαρηθώ μία προσωπική πεποίθησι που είναι καρπός μεγάλης πείρας και ώριμης σκέψεως.

Λίγες μέρες πριν παντρευτή, η μίς Φρανσίς είχε μιλήσει «δια μακρών» γι' αυτό το ζήτημα, που είναι πάντα επίκαιρο στο Χόλλυγουντ, γιατί είναι τόσο ευχάριστο μά και τόσο ακανθώδες. "Έκείνο τόν καιρό, που ή διάσημος καλλιτέχνης άρχιζε μία καινούργια ζωή, ήταν δύσκολο στους δημοσιογράφους να της πάρουν μία ιδιαίτερη συνέντευξι. "Η μίς Φρανσίς είχε τότε τόσες φασαρίες! Μόλις πρόφτανε να δεχθή όλους μαζί και ν' ανταλλάξει μ' αυτούς μερικές φράσεις. Γι' αυτό λοιπόν επιχειρήσα με σήμερα να την πλησιάσουμε και το καταφέραμε με μεγάλη ευκολία. Είχαμε την τύχη να θρυσθούμε κοντά της τη στιγμή που έτοιμαζόταν να καθήσει στην πολυθρόνα του κομμωτοῦ της.

—"Ελάτε, καθήστε απέναντί μου, μάς είπε με τό γλυκό χαμόγελο της η Καί'υ Φρανσίς. Μη σάς φοβίξει εκείνη εκεί κάτω ή ειδοποιήσις που δείχνει ότι αυτό το σαλόνι είναι για τίς κυρίες... Μόνο εδώ θα μπορούσα για λίγα λεπτά της ώρας να ικανοποιήσω την άκόρεστη περιέργειά σας.

—Πόσο καιρό λείπετε από τη Νέα Υόρκη, μίς Φρανσίς;

—Πόσο καιρό;... Μά περισσότερο από τέσσερα χρόνια. "Όσο για τίς Εύρώπης, έχω να την έπισκεφθώ πέντε δόκκληρα χρόνια. Ούτε εγώ, ούτε ο άντρας μου καταφέραμε να μείνουμε ελεύθεροι ένα μήνα για να κάνουμε κανένα ταξίδι αναψυχής. "Η μοναδικές διακοπές που παραχωρήσαμε στον εαυτό μας ήταν ή άδέχαστη σελήνη του μέλιτός μας, εδώ και τρία χρόνια. Παντρευτήκαμε γρήγορα, δίχως σχεδόν να το θέλουμε κι' ένας μάγειρος...

—...Δίχως να τό θέλετε; Κι' ένας μάγειρος;

—"Ακριβώς... "Ένας μάγειρος ξενοδοχείου χρησίμευσε ως μάρτυς μας. "Ο άνδρας μου έπεσε στη ζωή μου σαν κεραυνός: Με έβλε τη στιγμή που έκανα πρόβα μιάς τουαλέτας μου στη μωδιάτα και δίχως πολλές διατυπώσεις στάθηκε μπροστά μου, συγκινημένος, και μου ζήτησε την άδεια να μου κάνει δώρο ένα υφικό φόρεμα!... Αυτή ή πρότασις γάμου, ή τόσο πρωτότυπη, ή τόσο ξαφνική, μ' ένθουσίασε... "Εκείνο που μ' άρεσει στη ζωή μου είναι τό άπρόοπτο. Πρέπει με κάθε τρόπο ν' άποφεύγουμε διαρκώς τη μονοτονία της. "Η ζωή δεν είναι κάτι ξένο που περνάει δίπλα μας. Γιατί ξεχνάμε ότι έμείς οι ίδιοι είμαστε ή ζωή; "Όταν λοιπόν προσπαθούμε διαρκώς να

καταστρέφουμε τη μονοτονία, ζητώντας πάντα κάτι καινούργιο, κάτι πρωτότυπο, ή ζωή γίνεται ευχάριστη και διασκεδαστική. Δεν μπορείτε δε να φαντασθήτε πόσο μου άρεσε ο κεραυνός δός έρωσ του συζύγου μου. Θέλω να με πιπέτετε: ο γάμος δός έινε ένα καινό συμβέβαιο. Οι γάμοι τύπου «συμβολαίου», τύπου «κερδοσκοπίας», καταλήγουν άργά ή γρήγορα σ' άτυχες περιπέτειες και σε τραγικά διαζύγια. "Η καρδιά έτσι γίνεται δυστυχισμένη και, με την άλήθεια, υπάρχει κάτι που να είναι πιο πικρό, πιο λυπηρό από μία δυστυχισμένη καρδιά;

"Όσο για μένα δεν θέλω να πώ ότι είμαι ευτυχισμένη. Μα δεν άρνούμαι διόλου ότι έχω μία άνεκτίμητη «ψυχική ήρεμία». "Από την άρχή της συμβίωσός μας, ο άνδρας μου κι' εγώ συμφωνήσαμε ότι τό σπίτι μας δεν έπρεπε να γίνη ένα παράρτημα του «στούντιο». "Άλλο πράγμα τό «στούντιο» κι' άλλο το σπίτι. "Η ζωή του κινηματογράφου δεν έχει καμιά σχέση με τη ζωή του σπιτιού, με τη συζυγική ζωή. "Όταν καθόμαστε λοιπόν στη θεατόνια της θήλας μας ή στο τραπέζι, δεν μιλούμε ποτέ για φίλμ και για τίς δυσκολίες της δουλειάς μας. Κι' άν τύχη να μιλήσουμε καμιά φορά, δεν κάνουμε ζωηρή τη συζήτηση, όπως οι κινηματογραφομανείς. Ξεχνάμε τελείως ότι είμαστε ήθοποιοι. Είμαστε δυο σύζυγοι που θρυσκονται στο σπίτι τους και που μιλούν για χίλια δυο διασκεδαστικά πράγματα της ζωής.

"Όταν πάλι θρυσκώμαστε στο «στούντιο», ξεχνάμε τελείως τη συζυγική ζωή μας και δεν προσέχουμε σε τίποτ' άλλο παρά μονάχα στη δουλειά μας. Στο «στούντιο» άπαγορεύονται άσπληράς ή τρυσφρότητες. Δεν έζυρετε πόσο μ' άρεσει να φέρνω μαζί εκεί πέρα στον άνδρα μου ως καλλιτέχνης κι' όχι ως σύζυγο. Πολλές φορές τόν θέλω να παίρην μία έκφρασι άπεριγραπτής λύτης για την άδιαφορία μου που τόν παγώνω κατάκαρδα. Θεέ μου! Πόσο αισθηματικό είναι ο άνδρας! "Έχω τον πολυ άδικο να λένε τό ίδιο πράγμα για τίς γυναίκες... "Ο σύζυγός μου ξεχνάει πολλές φορές τη συμφωνία μας κι' είμαι διαρκώς υποχρεωμένη να τόν ανακαλώ εις την τάξι! Στο «στούντιο» μάς ένδιαφέρει μονάχα ή δουλειά, τό «γύρισμα» της ταινίας, ή υποδειγματική έρμηνεια ενός ρόλου καθώς κι' όλα τα τεχνικά ζητήματα του κινηματογράφου. Είμαι άκούραστη όταν παίζω. Μόλις θρυσθώ στη σκηνη του «στούντιο», μπροστά στο φωτογραφικό μηχανήμα, ξεχνώ τα πάντα: "Εκείνη τη στιγμή είμαι μία «καλλιτέχνης που δημιουργεί τό ρόλο της, που ένσπικάρνει τό πρόσωπο ενός δράματος, τό πλάσμα της φαντασίας ενός συγγραφέως. Καταλαβαίνω ότι έχω μέσα μου πολλές υπάρξεις και κάθε φορά που θά μου δοθή ή ευκαιρία, προσπαθώ να παρουσιάσω μία απ' αυτές με τόν πιο υποδειγματικό τρόπο. Αυτό είναι τό υυστικό της έπιτυχίας μου στην δόξη: ή άφοσίωσις στη δουλειά. Δεν συλλογίζομαι διόλου τό σπίτι μου, τόν άνδρα μου, τίς αισθηματικές στενοχώριες μου, άν τύχη να έχω τέτοιες στενοχώριες. Είμαι μία άλλη Καί'υ Φρανσίς. Θά παραξευευθήτε άν σας πώ ότι είμαι μία γυναίκα με διπλή ζωή; Κι' όμως άν έλοι οι «άστερες» ακολουθοῦσαν τό παράδειγμα μου, δεν θά χόριζαν κάθε τόσο, μη μονώνοντας να θρυσν την ευτυχία.

—Πώς περνάτε στο σπίτι σας, μίς Φρανσίς;

—"Ακολουθώντας την ίδια μέθοδο, όπως σας είπα. "Ο άνδρας μου κι' εγώ περνάμε στη θήλα μας ελεύθερες, άξέγαστες άρες. Πρώτ' απ' όλα διαβάζουμε πολυ. Μάς άρεσει ή μελέτη. Καταπράωμε κυριολεκτικά κάθε καινούργιο μυθιστόρημα. "Ο άνδρας μου προτιμάει τά χοντρά, τά όγκώδη θιβλία: έκείνα που έχουν από 800 ως 1000 σελίδες. "Εμένα πάλι μ' άρέσουν τ' άστυνομικά διηγήματα, τά περιπετειώδη μυθιστορήματα και γενικώς ή συναρπαστικές ιστορίες. Κάθε θράσι που σχεδόν θρυσκώμαστε στο σπίτι μας και πιστεύω άκράδαντα ότι έ-

"Η Καί'υ Φρανσίς

νας από τους λόγους της ετυχίας μας είναι κι' αυτή η παρα-
 μονή μας τὸ θράδυ στὸ σπίτι. Βγαίνουμε σπάνια γιὰ νὰ πάμε
 στὸ θέατρο ἢ στὰ νυχτερινὰ κέντρα τοῦ Χόλλυγουντ. Ξερετε
 γιατί γίνονται δυστυχιομένοι πολλοὶ «ἀστέρες»; Γιατὶ ὕστερα
 ἀπὸ μιὰ κουραστικὴ μέρα στὸ «στούντιο», ἀντὶ νὰ ἡσυχάσουν
 στὸ σπίτι τους, ξενηχῶν στὰ κέντρα, κοιμούνται πολὺ λίγο κι'
 ἔτσι χάνουν κάθε διάθεση γιὰ δουλειά. Στὸ σπίτι του κανεὶς
 πρέπει νὰ δημιουργῆ μιὰ ἀτμόσφαιρα ετυχίας, ἕναν κόσμο ἀ-
 ποκλειστικὰ δικό του, γιὰ νὰ μπορῆ νὰ χαρῆ τις τέρψεις της
 ζωῆς. Εἶμαι θέσπειν ὅτι δυὸ σύζυγοι δὲν θὰ μπόρουν ποτε νὰ
 ἔρουν λίγη ἡσυχία, ἂν δὲν ἔχουν ἕνα σπίτι, μιὰ οἰκογένεια,
 μιὰ γωνιά δική τους, ἀποκλειστικὰ δική τους γιὰ νὰ μποροῦν
 νὰ ξεχνοῦν λίγες ὥρες τὴ δουλειά τους καὶ τίς σκοτούρες της.
 Ἡ καρδιά ἔχει πάντα τὰ δικαιώματά της. "Όταν ξεχνοῦν τις
 ἀπαιτήσεις της καρδιάς, ἡ ζωὴ τους γίνεται ἕνα ἀνυπόφορο
 μαρτύριο. Ἡ συμβίωσις τότε εἶναι κάτι ποὺ μοιάζει μὲ σκλα-
 φιά. Καὶ ἡ λύτρωσις; Τὴν ἔχετε πολὺ καλά; εἶνε τὸ διαζύ-
 γιο. Ὑπάρχουν πάντα περιπτώσεις ποὺ μποροῦν νὰ συμφωνή-
 σουν δυὸ σύζυγοι, φτάνει νὰ ζήσουν μὲ ποιο τρόπο. Τὰ ταιρια-
 στα ζευγάρια, τὰ πιὸ εὐτυχιομένα ἀνδρῶνα, ἀποτελοῦνται ὄ-
 χι ἀπὸ ὁμοίους, ἀλλὰ ἀπὸ ἀντίθετους χαρακτήρες ποὺ ζέρον
 πρὸς πρὸς νὰ συμφωνοῦν. Εἶμαι τῆς γνώμης, ὅτι οἱ γαμοῦ ἀπο
 ἔρωτα ἄργα ἢ γρήγορα καταλήγουν στὸ διαζύγιο, ἐνῶ οἱ γα-
 μοὶ ἀπὸ ἀπλή συμπάθεια, ἀπὸ ἀπλή φιλία ἔχουν περισσότερες
 πιθανότητες ἐπιτυχίας. Ὁ ἀνδρας μου, παραδείγματός χαρίν,
 ἔνοιωσε γιὰ μένα ἕνα κεραυνόλο ἐρωτα. Ἐγὼ στὴν ἀρχὴ δὲν

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΣΚΕΦΕΙΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ἡ γυναίκες εἶνε πιὸ ἀσθηρὸ κορίτσι γιὰ τὰ παραπονεμένα τῶν ἀν-
 ἄνδρων γυναικῶν, ἀπὸ τοὺς ἀνδρες. Μιλιόντες
 "Όλα τὰ πάθη μας μᾶς σπρώχνουν νὰ κάνουμε σφάλματα. Τὰ χειρό-
 ἄστερα ὅμως σφάλματα μᾶς τὰ ἀφαιροῦμε στὸν ἔρωτα.
 Λαροσφοκλῶ
 Ὁ σύζυγος εἶνε ὁ οὐρανὸς τῆς συζύγου του.
 Κινέζου συγγραφέου
 Ἐκεῖνος ποὺ ἀναγγέλλει σ' ἕνα σῆμα ὅτι ἡ πηχ τοῦ διατρέχει κί-
 νηνο, τὸν ἀτιμᾶζει ἐπίσης μὲ τὰ λόγια του. Καλδεδρῶν
 Ἡ γλώσσα τῆς καρδιάς εἶνε τὰ μάτια. Κα Κοιτῆν
 Ὁ ἔρωτας εἶνε τὸ ἀνώτερο καὶ ἀγνώτερο ἀπὸ ὅλα τὰ ἀνθρώπινα
 πάθη. Ἄλφ. Κάροφ
 Ἀγαπᾶτε ... Μόνον αὐτὸ τὸ καλὸ ὑπάρχει σ' αὐτὴ τὴ ζωή.
 Γεωργία Σάνδη
 Ἡ γυναίκες εἶνε ἡ ἔρεσις τοῦ ἀγνώστου. Ἄ.δ. Ρικάφ

αἰσθάνθηκα γι' αὐτὸν τίποτ' ἄλλο παρὰ μιὰ
 περιέργεια, μιὰ φιλία, μιὰ τρυφερότητα. Σι-
 γὰ-σιγὰ ὅμως τὰ αἰσθηματὰ μας ἄλλαξαν μὲ
 τὸν καιρὸ. Ὁ κεραυνόβολος ἔρωτος τοῦ συζύ-
 γου μου ἔγινε ἕνα ἥρεμη κι' σταθερὴ ἀγά-
 πη. Ἡ δικὴ μου πάλι τρυφερότητα μεγάλωσε
 κι' ἔγινε ἕνας ἔρωτος πιστός, χωρίς ἐνθουσια-
 σμούς καὶ χωρίς τρέλλες. Ἄν μὲ ρωτοῦσατε
 τί συμβόλη δίνω στοὺς ἐρωτευμένους, θὰ
 σᾶς ἀπαντοῦσα ὅτι πρέπει νὰ ἔχουν ἀπόλυ-
 τὴ ἐμπιστοσύνη ὄχι στὸν ρομαντικὸ, ἀλλὰ
 στὸν πρακτικὸ ἔρωτα, στὸν ἔρωτα δη-
 λαδῆ ποὺ δὲν θαμπώνει, μὰ ποὺ διαρκεὶ ἡ-
 ρεμα, ἀπλᾶ σ' ὅλη μας τὴ ζωή.»

Κι' ἡ Καὶὶ Φράνσις, ποὺ εἶχε πειὰ χτενί-
 σαι τὰ μαλλιά της, μᾶς ἔδωσε τὸ χερί της
 γιὰ νὰ μᾶς ἀνιγαυρετήσῃ μ' ἕνα ἀνιγαυ-
 ρικὸ χαμόγελο ποὺ τὴν ἔκανε ποὺ σαγηνευ-
 τικὴ. Μὰ εἶνε λοιπὸν ἀλήθεια ὅτι αὐτὸς ὁ δι-
 ἀσμος «ἀστέρας» ἔχει θρητὸ μυστικὸ τῆς
 ετυχίας;

PENE ΒΕΡΝΟΑ

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

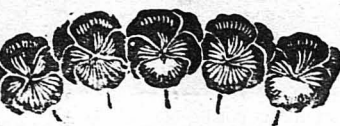
ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΛΛΙΕ

"Ἐνα νόστιμο ἐπεισόδιο συνέβη στὸ Μωρίς Σεβαλλίε. Ὅταν
 εἶχε πάει τὴν τελευταία φορὰ στὴ Γαλλία, προσεκλήθη στὸ
 στούντιο τῆς Ζοανθίλλ γιὰ νὰ γυρίσῃ μερικὲς σκηνές.
 "Όταν ἔπῃγε στὸ στούντιο, ὁ θυρωρὸς τὸν ἐρώτησε τί ἤθελε
 —Νὰ μπῶ μέσα, ἀπάντησε ἀφελέστατα ὁ Μωρίς.
 —Ἀπαγορεύεται! Ἐτοιμάζονται ν' ἀρχίσουν τὸ γύρισμα, τοῦ
 εἶπε ὁ θυρωρὸς.
 —Μὰ γι' αὐτὸ ἔρχομαι κι' ἐγὼ, ἐξήγησε ὁ Σεβαλλίε.
 —Πῶς λέγεστε;
 —Μωρίς Σεβαλλίε.
 —Ἀφήστε τ' ἀστεία, κύριε!..
 —Μὰ σὰς λέω, εἶμαι ὁ Σεβαλλίε..
 —Ἄδουτονον. Τὸν Μωρίς Σεβαλλίε τὸν ἔχω ἰδῆ στὸν κινῆμα
 τογράφου. Φοράει ψαθάκι. Ποῦνι τὸ δικὸ σας ψαθάκι; Ἐμένα
 θὰ γελᾶστε;
 Ὁ θυρωρὸς εἶχε τὴν ἀντίληψη πῶς ὁ Σεβαλλίε ἔπρεπε νὰ
 φορᾷ ψαθάκι κι' ἔξω ἀπὸ τὴν ταῖνια. Ἐδέσπε δὲ νὰ γίνῃ δλο-
 κληρὸ φασαρία, νὰ θυγῆ ὁ διευθυντὴς ἀπὸ τὸ στούντιο κι' ἔτσι νὰ
 περθεῖ ὁ θυρωρὸς ν' ἀφήσῃ τὸν Σεβαλλίε νὰ περᾷ μέσα
 Αὐτὸ θὰ πῆ Κέρβερος.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΣΤΟ ΞΕΠΟΥΔΗΜΑ

Ἡ Γαλλικὴ κινηματογραφικὴ ἑταιρεία ποὺ ἐγύρισε τὴν ται-
 νία «Ἡ Πυργοδέσποινα τοῦ Λιβάνου», ἐξε-
 πύλιωσε σὲ μικρὲς τιμὲς δὲλὰ τὰ σύνεργα,
 φορέματα κ.λπ. ποὺ χρειαζόθηκαν γιὰ τὸ
 γύρισμα τῆς ταινίας αὐτῆς καὶ τῆς ἴσων
 πειὰ ἀρχαίαστα.
 Ἄνδρᾶστα ἰδίως ἔγιναν ὄσα ἀντικείμε-
 να μεταχειρίσθηκεν ὁ πρωταγωνιστὴς Ζαν
 Μυρά.

Προτιμώτερο εἶνε ν' ἀφήσῃ τὴ βάρκα στη
 δίθεσι τῶν ἀνέμων, παρὰ τὴν καρδιά σου στὴ διά-
 θεσι τῶν γυναικῶν. Ἡ θάλασσα εἶνε λιγώτερο ἀ-
 ταπλή ἀπ' τὴ γυναίκα. Περρώνιο;
 Τὰ χορηγία παρασύρονται μὲ γυναικῶνα κι' ἡ
 μεγάλες γυναίκες μὲ ὄρκους. Ἀ. Ρικάφ
 Ἡ γυναίκες δὲν εἶνε γιὰ τίποτε ἄλλο ἰκανές,
 παρὰ γιὰ νὰ κολακεῖν τὰ μικρὰ πάθη μας καὶ
 τὰ μικροσπιμωμένα μας. Ἄγιος Περσπερός
 Για μιὰ λεπταίσθητη γυναίκα ἡ θελακιώτερε ἡ
 ρωτικὴ ἐξομολόγησις εἶνε ἡ ἀμνηγνία ἐνὸς πνευ-
 ματώδους ἀνδρός. Ἰ. Καρντουτσι
 Ἀγαπᾶτε τὴν ὡμορφὴ γυναίκα ἀπὸ λάθος, τὴν
 ἀσχημὴ ἀπὸ συμφέρον καὶ τὴν ἐνδρετὴ ἀπὸ σέβη.
 Κα Στέλι
 Ἐκεῖνος ποὺ ἐρωτοτροπεῖ στὰ γεράματά του,
 δὲν φανερώνει ὅτε τὰ χρόνια ποὺ ἔχει, ὅτε τὰ
 δόντια ποὺ δὲν ἔχει. Γκαίτε

Δὲν ὑπάρχει πιὸ γλυκερὰ ἀπόλαυσι ἀπ' τὸν ἔρωτα, ἀλλ' οὔτε καὶ πιὸ
 πικρὸ. Ὁ ἔρωτας εἶνε μέλι καὶ χολή συγχρόνως. Γλωτίνος
 Ὁ Θεὸς δὲν ἔπλασε γιὰ κανένα ἄλλο λόγο τὴ γυναίκα, παρὰ γιὰ νὰ
 ἐξημερώσῃ τὸν ἀνδρα. Βολταίρος
 Ὁ ἔρωτας εἶνε ὅμοιος μὲ τὰ καλὰ βιβλία, τὰ ὅποια θέλομε νὰ ξε-
 ἄσομε γρήγορα, γιὰ νὰ τὰ ξαναδιαβάσομε, μ' ὅλη τὴν εὐχαριστία
 καὶ τὴν ἐκπλήξι, ποὺ μᾶς χαρίζει κάθε τι ποὺ εἶνε πραγματικὰ καινοῦ-
 οιο. Ὁθλάντ
 Ἡ γυναίκες μισοῦν ὄχι ὅσους τις περιφρονοῦν, ἀλλ' ὄσους ἀγαποῦν
 ἐκεῖνους ποὺ τις περιφρονοῦν. Θερβαντές
 Ἡ ὀργὴ τῶν ἐρωτευμένων μοιάζει μὲ τις καλοκαιρικὲς μπόρες,
 ποὺ δὲν κάνουν τίποτ' ἄλλο, παρὰ νὰ ζωογονήσῃν τὴ γῆ.
 Κα Νέξερ
 Για ν' ἀγαπήσῃ ἕνας ἀνδρας ἀπὸ μιὰ γυναίκα, πρέπει νὰ καινωταί
 πῶς δὲν τὴν ἔχει. Γιατὶ ἡ γυναίκες πιστεῖον πῶς δὲν εἶνε δυνατὸν
 νὰ τὴ ἀγαπήσῃ ἕνας ἀνδρας ποὺ τὴν ἔχει καλὰ. Σαμφόρ

Δυὸ γυναίκες μποροῦν νὰ γίνουν φιλενάδες μοναχα ὅταν ἔξερῃ ἡ μιὰ
 τὴ «ἀλγυτα» τῆς ἄλλης. Ἄδρ. Ντυπουί
 Ἄνδρας ποὺ δὲν παντρεύεται, δὲν ἔχει τί εἶνε ἡ γυναίκες.
 Πὸλ Ρίχτερ
 "Όταν ἕνας ἀνδρας καὶ μιὰ γυναίκα παντρεύου-
 ται, τελειώνουν τὸ μυθιτόρημα τῆς ζωῆς των κι'
 ἀρχίζουν τὴ συγγραφή τῆς ἱστορίας των. Ρωμπέρν
 Ὁ ἔρωσις εἶνε τὸ πρωταρχιότερο τῶν ἀισθημά-
 των μας. Φοντενέλ